

BOG

HJEMME I EUROPA (/BOEGER/HJEMME-I-EUROPA)

Af

Jens Christian Grøndahl (/forfattere/jens-christian-grondahl)
(2015)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/](https://bibliotek.dk/da/search/work/))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/hjemme-i-europa) for at anmeldes
SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A51595440&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&title=Hjemme%20i%20Europa)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&status=Hjemme%20i%20Europa+http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa)

[u=http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-](http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&title=Hjemme i Europa)

[url=http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&status=Hjemme i](http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&status=Hjemme i Europa+http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa)

[europa&title=Hjemme i Europa\)](http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa&title=Hjemme i Europa)

[Europa+http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa\)](http://litteratursiden.dk/boeger/hjemme-i-europa)

Jens Christian Grøndahl har skrevet dette essay i én lang bevægelse, under et ophold på Det Danske Akademi i Rom i april 2014. Det er en tekst, der bevæger sig frit og suverænt på kryds og tværs af tid og sted, fra kunst og litteratur til politik og samfund, i sin forfatters forsøg på som dansker at se ud over den danske næsetip og indkredse en europæisk identitet, på som dansker at komme til at føle sig hjemme i Europa. Der er oplevelser fra forfatterens barndom hos bedsteforældrene i Munkerup mellem Dronningmølle og Gilleleje, hvor hans far voksede op, der er vemodige skildringer af hans mors opvækst og indimellem vanskelige forhold til familien, om hendes sygdom og sidste tid, om at rejse ud i verden og gøre opdagelser dér; der er iagttagelser fra Rom og Paris, om kulturelle ligheder og forskelle, om den kolde krig og Murens fald, om ytringsfrihed og Muhammed-tegninger, om deltagelse i litterære seminarer og konferencer, venskaber, der opstod undervejs, om familierelationer, - kort sagt om at være menneske i den tid, der er vores, med de muligheder, den rummer for at se sig tilbage og forsøge at gøre sig klogere ved at lære af litteraturen, af kunsten, af historien, både den fjerne og den nære

ANMELDELSE

12 mar. 15

(/index.php/users/beth-host)

Af Beth Høst (/index.php/users/beth-host)
Skribent

En slentrende og underholdende lille tekstsamling om at være med i fællesskab, både nationalt og internationalt, kulturelt og spirituelt. Altsammen skrevet i en forårsmåned i Rom.

Hvorfor vil jeg egentlig gerne læse essays? tænkte jeg. Det er jo ofte en rodet omgang, der kan pege i mange retninger. Det vil jeg gerne, fordi det føles som at kommunikere med en person, der kan lære mig noget, som at diskutere med en god ven. Hvis det er en velskrevet essaysamling vel at mærke.

Og det er denne lille og lækre udgivelse. Jeg har læst mange dagbladsomtaler af Jens Christian Grøndahl, hvor det signaleres mere eller mindre direkte, at han er noget arrogant i sin selvopfattelse. I denne samling tekster møder jeg derimod en lavmælt, forstandig og tilmed lidt ydmyg mand, der ser tilbage og erkender at være nået i hvert fald halvvejs gennem tilværelsen.

Han tilbringer en måned på Det Danske Akademi i Rom, og teksterne her stammer fra denne måned, hvor en hel del tid bruges på mange slentreture på kryds og tværs af den smukke by.

Det er naturligvis en belæst forfatter, vi her er i selskab med, så kendskab til en del af Europas kulturpersonligheder, måske bare deres eksistens- er ikke af vejen, hvis udbyttet skal være optimalt, men igen: en snak med en belæst ven er jo også godt, man lytter!

Kommunismens spøgelse har i flere af Grøndahls tidligere tekster været den store trussel mod vores del af verden, den er nu blegnet, og den nye trussel: islamismen, ser han mere som en intern magtkamp i Mellemøsten. Der er for Grøndahl slet ingen grund til at vi bruger mange kræfter på at drøfte og kæmpe for demokrati og ytringsfrihed. Vi HAR jo allerede de livsvilkår. De fundamentalister, der ikke tåler det, kan tage hjem til Syrien. Gid det var så enkelt, kan denne læser kun tænke.

Men jeg kan alligevel godt lide at læse Grøndahls overvejelser, jeg tænker da ikke på i det daglige, at mange af de voldelige hændelser, vi hører om og oplever, - desværre meget tættere på os selv efter Grøndahl skrev sin bog, - er en slags "arv" fra vores historie som koloniale undertrykkere, og at det er en slags vrede mod regimer i helt andre lande. Men de rammer jo så os, tænker jeg.

Når det er sagt, så er denne bog grundlæggende positiv i sin tone. Jeg inspireres til at man skal glemme sig selv og sætte pris på det legende og lette.

BOGDETALJER

Andre bøger af Jens Christian Grøndahl

